

להצלחת
אבישי בן גילה

לרפואת
הרב מרדכי צמח בן מזל טוב
חגיגת בת שושנה

ניתן להקדיש את העלון לענין, הצלחה, זיווג הגון וזכור

שבת הראי"ה

פנינים מתורתנו של הצידיק והחסיד, מראי דארעא דישראל, שר התורה ורועה ישראל

רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

פרשת

פנזוס

גליון מספר 31

יוצא לאור על ידי ארגון 'אור האורות' להפצת תורת הגה"צ הראי"ה קוק זיע"א • תרומות, שאלות ותגובות ניתן לשלוח לכתובת: רח' אנה פראנק 18 בת- ים דירה 10, או בדוא"ל: reiyaa@gmail.COM • תרומות ניתן להפקיד בבנק הדואר חשבון מס' 2077885 • ליצירת קשר עם הארגון ניתן להתקשר: 0507-583810 •

אורות התורה

התורה דוקא היא היא תבלין ליצר הרע, ולא שום השגה בעולם, ולא שום הרגשות עליונות, - דוקא התורה. "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין". אמנם התורה צריכה להתפשט בכל בחינותיה, ואז אורה מאיר בכל ההשגות ובחינות ומדות רוח הקודש וגילויים וכיוצא בזה, וכשהם מאירים באור התורה מתברכת היא התורה מאד, והיצר הרע בעצמו הולך ומתעלה, מתקדש ונהפך לטובה, וקטיגור עצמו נעשה סניגור, ובדבר שלוקין בו מתרפאין "הראי"ה קוק, 'אורות התורה' יא, פ].

אורות המידות

האכילה לפי המדה ובקדושה מקדשת את האדם ואת העולם, ומשמחת את החיים. והעצבון מביא לאכול יותר מהמדה, והאכילה מתהפכת אז לכבודת לרגוה ויאוש, והבידורים נופלים לעומק תהום יותר חשוך מכפי מה שהיו, והנשמה מתעצבת. אמנם יכול האדם להפך סוף-סוף הכל לשמחה, וע"י הרעיון הטוב שבפנימיות לבבו מתעלים כל הכחות שיש להם איוו שייכות מגע בכחות חיו, והאורה מתגדלת. ומכל-מקום צריך להוסיף קדושה להבא, לאכול לשובע נפשו, ובשמחה מסודרת בלא פחד ועצבון, ובזה מעלים את הבידורים בדרך ישרה שאינה מסוכנת כלל "הראי"ה קוק, 'מידות הראי"ה' העלאת ניצוצות נ].

אורות הזמן - י"ז בתמוז

כל מה שאדם מישראל מרבה בלימוד תורה ובמצוות, מתקשר הוא יותר כנסת ישראל, ומרגיש בקרבו את נשמת הכלל כולו, בתמציתו היותר עליונה, וחש בכל מהותו את הצער של כנסת-ישראל בשפלותה, ומתענג משמחת עולמים העתידה לפניו [...] שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה, שישו איתה מושו כל המתאבלים עליה, למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה, למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה "הראי"ה קוק, 'שמנה קבצים' קובץ ג פסקה עב].

ותורה יבקשו מפייה

מרון הראי"ה קוק ויבלחט"א הגרי"ש אלישיב שליט"א

בשבועות הקודמים סיפרנו על קשריו של הראי"ה קוק עם גדולי המקובלים הגה"צ רבי שלמה אלישיב בעל 'לשם שבו ואחלמה', והערכתו העצומה של הגר"ש כלפי הראי"ה. כמו כן סיפרנו על דבקו של הגה"צ ר' אריה לוי זצ"ל, בנוי וחתני - במרון הראי"ה קוק. השבוע נעסוק בקשריו של חתן נוסף של ר' אריה - שמצד אמו הוא נכדו של המקובל הגר"ש אלישיב בעל 'הלשם' - מרון פוסק הדור הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א.

משפחתו של הגרי"ש

הגרי"ש אלישיב נולד בא' בניסן ה'תרע"ע בעיר הומל, לאביו הגה"צ רבי אברהם זצ"ל. ע"מ להבין את כור מחבתו של הגרי"ש ראוי להרחיב את היריעה אודות אביו.

רבי אברהם היה גאון מופלא בתורה, וכבר בהיותו בן ח"י שנים, כתב את הספר 'ביכורי אברהם' - ספר מלא חידושים ופולפולים בהלכה. רבי אברהם התחנך מנערותו אצל מרון בעל 'הפנין חיים' זצ"ל, ולמד גם בקיבוץ המפורסם של המגיד ר' אליקים גצל זצ"ל בדוינסק. כשהגיע לפרקו, נשא רבי אברהם לאשה את מרת חיה מושא - בתו של גדולי המקובלים הגר"ש אלישיב זצוק"ל בעל 'הלשם'. אחרי החתונה לאמץ רבי אברהם לעצמו את שם משפחתה של רעייתו - אלישיב, כך שבעצם שם משפחתו של הגרי"ש אלישיב שליט"א הוא על שם סבו מצד אימו. לאחר כמה שנים נולד לרבי אברהם בנו - יוסף שלום, שכבר בצעירותו הפליא את סובכיו בטהרתו ובקדושתו. עד כדי כך, שסבו בעל 'הלשם', שהיה מקפיד מאוד לכתוב את ספריו (העוסקים בפנימיות התורה ובסודותיה) בקדושה ובטהרה מופלגים, ולא נתן לאיש לכתוב עבורו, נתן לנכדו הצעיר יוסף שלום לכתוב דפים רבים מספריו, זאת מתוך הכרתו כי הנער הטהור אינו ככל האנשים [ע"פ קונטרס 'תולדות בעל הלשם', שכתב ר' אריה לוי]. בשנות מלחמת העולם הראשונה, גלה רבי אברהם עם חותנו זצוק"ל מעירו

שאויל שבליטא, לפנינו רוסיה, ושם שימש כרבנות בעיר הומל. בעיר זו נולד לו בנו יחידו יוסף שלום. בחודש אדר תרפ"ב הגיעו לזה"ק ירושלים, בה יסד רבי אברהם את החברה 'תפארת בחורים' ללימוד תורה. רבי אברהם היה דורש בפה מפיק מרגליות לחושבי ירושלים. כמו כן הוציא לאור את חיבוריו הקדושים של חמיו זצוק"ל. בהלווייתו השתתף קהל עצום, גדולי רבני ירושלים הספידוהו כהלכה, ותלמידיו הרבים הזילו דמעות כמים על הלך מאיתם אביהם ומורם האהוב והנערץ.

בעל 'הלשם': "הראי"ה הוא כליל השלימות!"

סיפרנו בשבועות הקודמים על הערכתו העצומה של בעל 'הלשם' כלפי הראי"ה, וכפי שהתבטא: "רבי אברהם יצחק הוא כליל השלימות: שלמות בגאונות, שלמות בצדקות, שלמות במחשבה, ושלמות בהנהגה". והוסיף ואמר: "כשם שישן שיטות שונות בהלכה, כן ישנן שיטות גם בקבלה. דרך מיוחדת להראב"ד ודרך מיוחדת לרמב"ן, ושיטת הראי"ה הקדוש שונה משיטת הר"מ קורדבירו, וכיוצא בזה בהמשך הדורות, אצל הרמ"ע מפאנו, הרמח"ל, הגר"א. ואילו הראי"ה קוק, ידע והקיף את השיטות כולן ועליו ניתן לומר: 'כל רז לא אניס ליה'".

מרון פוסק הדור הגרי"ש אלישיב

כשנתמנה הראי"ה לרבה של ירושלים, כתב לו הגר"ש:

"כבוד ידידי מאד, הרב הגאון, המאור הגדול, שמו נודע לתהילה ולתפארת, כש"ת מוהרא"י הכהן קוק שליט"א, רב הכולל בירושלים עיה"ק תוב"ב. אחדשה"ט כמשפט - הגד הוגד לי כי רום מעלתו נתמנה לרב הכולל בירושלים ושמחתי מאוד על

זה, והנני מתכבד לברך את כבוד רומ"ל כי יאריך ימים על כסא הרבנות הזאת, ויגוב שמו הטוב למרחוק, ויעלה מעלה מעלה אכ"י. [...] כאוות נפש ידידו ומכירו משכבר הימים. ויזכו גם אותנו לעלות לארה"ק בקרוב, לחון את עפר ארצנו, וגם לחדות בשמחה את פני רום מעלתו. מלב נפש ידידו עוז באהבת עולם, שלמה עליאשו, בעהמ"ח ספר 'לשם שבו ואחלמה' [אגרות לראי"ה: אגרת קל].

בעל 'הלשם', ומשפחתו - בתו, חתנו ובנם - ביקשו מהראי"ה שיעזור להם לעלות לארה"ק, וכך כותב הגר"ש לראי"ה באותם הימים:

"כבוד הרב הגאון, פאר הדור, ידיד עליון ואהוב נפשי, מהרא"י הכהן, הרב הכולל, המכונה קוק שליט"א ויאיר נרו לעולמים. ... אמנם ידידי, הנה יש לי פה האמצעל חתני הר' הג' מהר"א שליט"א, אשר הוא משתמש פה זה איזה שנים בכתר הרבנות בתוך שאר הרבנים המובהקים דפה, וזה ערך ט"ו שנה אשר כבוד גאונו שליט"א היה מכיר לו היטיב ע"י שהיה עמו איזה פעמים בדובלין הסמוך לריגא על הרחצה בים, והוא מוסמך מכבודו. והנה קשה לי מאוד להפריד ממנו, ולזאת בבקשתי הוא לשלוח נא ונא היתר כניסה גם אליו, הוא עתה בן חמישים שנה, בתי היא בת מ"ח שנה, שמה הוא חיה מושא, ולהם בן יחיד שמו הוא יוסף שלום. ואני מבקש מ"כבודו היתר כניסה עבורם ג"כ, ואין אני מבקש ח"ו שום עזר ותמיכה בממון רק היתר כניסה. ידידו המברכו שיתברך ממעון הברכות כנפשו הטהורה, מלב נפש, שלמה אלישיב"אור" [אגרות לראי"ה: אגרת קלב].

הראי"ה נעתר כמובן לבקשתם, וסייע להם בהכנות ובאישורים הנדרשים לעליה. באותה תקופה היו ברוסיה רציחות ופוגרומים, ובזכות עלייתם לארץ, שהתאפשרה כאמור על ידי הראי"ה, ניצלו בני משפחת אלישיב מהסכנות הנ"ל. וכך, בשנת תרפ"ב עלה רבי שלמה אלישיב ארצה והתיישב בירושלים, ומאז ועד יום פטירתו (כ"ז אדר תרפ"ו) - הייתה אהבת אחים שרויה בינו לבין הראי"ה, רבה של העיר. ידוע כי באותה תקופה היה הראי"ה סר לביתו של הגר"ש אחרי חצות הלילה ובמשך שעות למדו יחדיו עניינים שבסוד.

פעם הרשה לעצמו אחד מגדולי הקנאים בירושלים להשמיע בפני 'הלשם' דברי קטרוג על הראי"ה, הפסיקו 'הלשם' ואמר: "לי לא תספרו מי זה הראי"ה ומה טיבו. מה אתם יודעים מי הוא? הלא לילות ישבני יחד !".

מכתב ידו של מרון הגר"ש מלצר זצ"ל, ראש ישיבת 'עץ חיים', ומח"ס 'אבן האזל': "גאון ישראל מוהרא"י הכהן קוק זצ"ל. נוסף לאשר כבר נודע בכל תפוצות ישראל, עוצם גדלו בכל מקצועות התורה, בהלכה ואגדה, מוסר ודעת, לבד זה היה גדול מאוד בקיום מצות 'ולדקה בו', שלדבקו בו, ותורתו אין מלים להעריך את ערכו. ראוי לתלמידיו ומוקייו שמו ללמוד ממסירותו בכל לבבו באהבת ד' וישראל עמו, ותשוקתו העצומה לזכות את כל אשר היה ביכולתו להשפיע עליו, בין בדבריו החוצבים להבות אש בדברותיו ובין בספריו הגדולים. כבר אמרו חז"ל אין עושין נפשות לצדיקים שדבריהם הם זכרונם, ובפרט לגאון ישראל כמותו, וראוי להתחזק ולעשות רצון צדיק, לגמור להוציא לאור את כל ספריו הגדולים, אשר עמל עליהם ביגיעה עצומה [שיחות הראי"ה: עמ' 31]. ובקונטרס "אז נדברו יראי ד'" (על קשרי הידידות האמיצים בין הגר"ש קוק לרא"י מלצר) עמ' 31].

...ענת המנגנדים משתדלים להשכיח שם רבנו זצוק"ל, וצדקתו וקדושתו. אולם ודאי סוף סוף תגלה האמת בכל הדורה, ולא רחוק היום שכולם יודו בגדלות הנפלאה של מרן הרב קוק זצוק"ל, וכן של תלמידו המובהק מרן הגה"ק י"מ חרל"פ זצוק"ל – זכותם הגדולה תעמוד לנו. דבר גדול וקדוש הוא, לפרסם גדולתו וקדושתו של מרן הרב זצוק"ל, וברור לי שזה מקרב את הגאולה, ובראי אם כולם יודו בזה, לרבות בשיטתו הנקייה והטהורה לגלות קדושת ישראל וארצו, שזה ממש ענין הגאולה הקרובה, וכן לגלות גדולתו וקדושתו של מרן הגרי"מ חרל"פ זצוק"ל, שהרב זצ"ל מתאר אותו באחת מאגרותיו בתואר "קדוש ד' מכובד" [הרה"צ הגרי"מ זוסמאן זצ"ל, מובא בספר 'ליקוטי ראייה' לגרמ"צ נריה זצ"ל, ח"ג עמ' 136].

"גאון הדור שבית ישראל נשען עליו"

ההערכה הגדולה כלפי הראי"ה המשיכה אף אצל חתנו המוכן על שולחנו, רבי אברהם. בעת שכינה מרן הראי"ה כרבה הראשי של ארץ ישראל, היו נאספים מפעם לפעם גדולי ישראל בביתו לדרון בענייני השעה והדור, ולתקן את הטעון. תיקון. רבי אברהם היה מגיע אף הוא לאסיפות אלו, ובהם זכה לפגוש את הנהגתו המופלאה והמרשימה של הראי"ה בענייני הציבור. רבי אברהם העריך והוקיר ביותר את מרן הראי"ה, מתוך הכרותו האישית עימו, שהחלה כבר בבית חותנו.

הד להערכה הרבה שרחש רבי אברהם לראי"ה, ניתן למצוא בכרוז שיצא בשנת תרצ"ה בעת חוליו האחרון של הראי"ה. על הכרוז, בו חתומים גדולי ישראל, חתם גם רבי אברהם זצ"ל. וזה לשון הכרוז:

"בהתאסף ראשי עם בתי הדינין מורי צדק וראשי הישיבות גאוני וצדיקי עיי"ק לעיין ע"ד סדור בקשת רחמים לרפואתו של ראש הרבנים רבנו גאון עוזנו הגאון הגרי"מ קוק שליט"א... גאון הדור שבית ישראל נשען עליו, עמוד התווך של התורה והיהדות באה"ק – לקבוע יום תפילה מיוחד, באה"ק בפרט ובארצות הגולה בכלל, יחד כולם כאחד ביום ה' מטר"מ כ"ד תמוז תרצ"ה, להתאסף כולם בבתי כנסיות ובתי מדרשות לקרוא אל ד' בחזוקה להתאמץ ולהרבות בתפילה ובתחנונים בעד רבנו אברהם יצחק יחזקיהו הכהן שליט"א בן פראג זלאטא [...]."
על כרוז זה חתומים הגרצ"פ פראנק, הגרא"ז מלצר, הגרא"א ראם, האדמו"ר מרחמאסטרוויקא, האדמו"ר ממודוויץ, האדמו"ר מזוועהל, הגרי"מ סרנא (ר"י 'חברון') ועוד מגדולי הדור [קובץ 'קול תורה' חוברת יא – י"ב שנה ד'].

"הס"א מתאמצת לעורר מלחמה נגד הראי"ה"

אחד המקורבים ביותר לבעל ה'לשם' היה הגה"צ ר' אריה לוי זצ"ל, שהיה גם מעריך גדול של הראי"ה קוק ובו דבק בו כל חייו. בעלונים הקודמים הרחבנו רבות בקשר הדבקות שהיה בין ר' אריה לראי"ה, וכאן רק נזכיר מעט ממנו.
ר' אריה ראה בראי"ה דמות מיוחדת במינה, וכך היה אומר: "יש גם באדם גדול מתגלית לעיתים איזו קטנות. לא כן מרן הרב זצ"ל, בשום זמן ובשום מסיבות, אי אפשר היה למצוא בו שום דבר של קטנות מוחין! לא רק שהיה 'גדול', אלא שלא היה 'קטן'... וזה נתעלה על יתר גדולי הדור" [מלאכים כבני אדם' עמ' 432, ובעוד ספרים בכמה סגנונות].

את הקנאות הגדולה והלא מוסברת כלפי הראי"ה הסביר ר' אריה בצורה עמוקה: "במלחמות בין עמים, מרכז האויב את עיקר המלחמה על המבצרים החזקים, בכדי להחליש את יריבו. וכך נוהגת גם הסיטרא אברה – היא מתאמצת בכל כוחותיה למנוע השפעות חיוביות של גדולים בעלי רמה גבוהה ולקומים נגדם תמימי לב. כך היה לגבי הרמב"ם, כך היה לגבי רמח"ל, ובימינו ראינו זאת ביחס למרן הרב זצ"ל" [מלאכים כבני אדם' עמ' 206].

הראי"ה משדך ומחתן את הגרי"ש אלישיב

ר' אריה לוי, שישב הרבה בביתו של בעל ה'לשם', פגש שם את הנכד הצעיר – ר' יוסף שלום. כבר אז הכיר ר' אריה בגדלותו המיוחדת והנדירה של ר' יוסף שלום. באחד הימים השיח רבי אריה לוי לפני מרן הראי"ה את צערו, כי לדעתו ישנו בחור מצויק, למדן וצדיק, שמתאים לבתו. אולם כשהתלה את ההצעה לפני הבחור, לא רצה לקבל את ההצעה (או מפני שחשב שישנן הצעות טובות יותר או מפני שעדיין לא רצה להינשא). כששאל הראי"ה מיהו הבחור, נענה כי מדובר בר' יוסף שלום אלישיב. ביקש מרן הרב שיקראו לבחור והמליץ לו לקבל את ההצעה, ואכן הם התחתנו. את נישואין ערך כמובן מרן הרב קוק זצ"ל.
עד היום, כשמשוחחים עם הגרי"ש ועולה שמו של הראי"ה תוך כדי שיחה, משתבח הגרי"ש בכך שזכה שהראי"ה ערך את חופתו.

את ההערכה הגדולה של הגרי"ש שליט"א לר' אריה לוי ניתן לראות במכתב שכתב בעת שפטר ר' אריה. את המכתב שלח הגרי"ש בתור תנחומים לגיסו הגר"מ לוי (בנו של ר' אריה), וכך הוא כותב מהרגשת ליבו הטהור: "... בגלל תמהון הלב מהשבר הגדול אשר השברנו בסילוקו של אותו צדיק עטרת ראשנו זצ"ל אשר שם שמים היה מתאהב על ידו בכל עת ובכל שעה – לא עלה בידי לרכוש את מחשבותיו ולשגר לך מכתב תנחומים, ואיכה הייתי יכול לנחם אותך והנני כולנו דורשי נוחם [...] הרופא לשבורי לב יחבוש לשבר ליבך, ובזאת תהיה תנחומיך, כי צרתך צרת רבים ואבלך אבל עם ד' כולו, ידיך גיטך הדו"ש באה"ר יוסף שלום" [מובא בספר 'תפארת רפאל' עמ' 442].

"המחלות הנוראות הן בגלל ביזוי ת"ח"

סיפר ר' אריה לוי: "כשרדפו הקנאים את מרן הראי"ה הם הציקו לו, ירדו לחייו ואף פרסמו בחוצות העיר פשקווילים המדברים בגנותו. בתי, שיינא חיה – רעייתו של הגרי"ש אלישיב – עמדה פעם במרפסת בשכונת מאה שערים, שעה

שהרב קוק הלך עם מלווייו לדרוש בבית הקנסות, וראתה כיצד הקנאים מכריזים בקול "כאן הולך הרב קוק" "שם הולך הרב קוק", וזאת על מנת שיעלה בידם להתחקות על עקבותיו ולשמוט מגבעתו מעל ראשו... דבר זה עירער את עצביה וחודשים אחדים לא מצאה מנוח לנפשה מהמחזה המזעזע הזה ולא שבה לעצמה" [צדיק יסוד עולם' עמ' 232].

לאחרונה התפרסמו דבריו הנוקבים של הגרי"ש אלישיב בענין גדול העונש על ביזוי ת"ח וכבוד התורה. "מה הפלא שבזמן האחרון מתפשטת המחלה שאין לה תרופה, שהרי זו מידה כנגד מידה" – אמר הגרי"ש, וכמוכחה לכך ציטט את מאמר חז"ל הידוע: "כל המבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו" [שבת ק"ט:], וכן את הפסוק "ויהיו מלעיבים במלאכי האלוקים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו, עד לאין מרפא" [דברים אלו מופיעים בספר 'קובץ תשובות ממרן הגרי"ש אלישיב'].

הגרי"ש אלישיב: "הרב קוק היה אדם קדוש!"

וכך כותב הראי"ה באחת מתשובותיו: "ודאי כך היא חובתנו, לכבד כל מי שהוא מבניה של תורה, ובדורנו זה שכבוד התורה הושפל עד עפר בעוה"ר, יש לעשות חומרות וגזירות בזהירות כבוד התורה יותר מכל החומרות שבעולם" [שו"ת 'אורח משפט' עמ' קכז].

מתוך ההערצה הגדולה שהייתה בבית נעוריו כלפי הראי"ה, ומתוך הכרותו האישית עם הראי"ה, נקבע יחס של כבוד גדול והערכה רבה מצידו של הגרי"ש כלפי מרן הראי"ה.

מספר הגרי"מ בוקסבוים זצ"ל, מנהל 'מכון ירושלים' ותלמידו של מרן הגר"ש ז' אויערבך זצ"ל:

"עד סוף ימיו של מו"ר הגאון ר' שלמה זלמן אויערבך, כשהוא היה אומר "דער רב", "הרב", זה היה הרב קוק. כך היה עשרות שנים. ופעם אחת היה עורך אחד במכון שלנו שמצא קטע שהרב קוק הוציא והדפיס בקובץ תורני. לאחר שהכניס אותו לאוצר מפרשי התלמוד, עורך פלוגי הוציא אותו. אחד מהעובדים התלונן על כך. קראתי לעורך ואמרתי לו: "אני רוצה שאתה תלמד איתי את הקטע. אם יש לך קושיה ודבריו של הרב צריכים עיון אז בבקשה". הוא ענה לי: "בכלל לא נכנסתי לעניינים. אני חושב שקטע מכתבי הרב קוק לא מתאים לאוצר מפרשי התלמוד". אמרתי לו: "מרגע זה אתה מפורטר".

הוא לא קיבל את הדברים, והלכנו לדין תורה אצל הרב אלישיב. הרב אלישיב היה מוועד. הוא אמר לאותו עורך: "אתה הכרת את הרב קוק? דע לך שהוא היה קדוש. הוא לא היה שייך לתקופה שלנו, ולא הבינו אותו טוב. בוודאי שר' יוסף רשאי לפטר אותך. אני הייתי עושה אותו דבר" [הסיפור התפרסם בעיתונות לפני כמה שנים].

מקרה נוסף בו מחה הגרי"ש אלישיב כנגד אותם קנאים היה לפני כשנתיים, כשיצא הספר החשוב 'ענייני למשפט' של הגאון הרב יצחק אריאלי זצ"ל (ובו ביאורים והפגמים עד להלכה) בהוצאה מחודשת, תוך השמטת הדברים שכתב הרב המחבר (המופיעים במהדורה המקורית) על הרב קוק זצ"ל. הגרי"מ אריאלי היה מתלמידיו המובהקים של מרן הרב קוק זצ"ל, ואף שימש כאחד מראשי ישיבת 'מרכז הרב', ואע"פ מלאם ליבם של המדפיסים להשמיט את דבריו על אודות רבו המובהק. וכך כתב שם בהקדמתו הגרי"מ אריאלי: "וכמה מהחידושים נאמרו לפני גדולי ישיבתנו הקדושה 'מרכז הרב', היא הישיבה החופף עליה הוד רוחה של מחוללה, גאון ישראל וקדושו מרגא ורבנא רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, אשר גידלה וטיפחה בלימודים במסלולם הישר והאמיתי היא ההלכה, באהבת השי"ת, תורתנו הקדושה, עם הקודש וארץ הקודש. וברוב חסדי ה' הייתי מהזוכים לייסד ולהקים את הישיבה הקדושה בעבודה מאומצת, בהשקעת כוחות רוחניים וגופניים, ומאת מרן הרב זצ"ל הטל עליי הנהלת הישיבה בתפקידי השונים, והנני מנושאי הארון במשך כל זמן קיומה".

בעקבות המטעה מנוצרת זו, הושמעה ביקורת חריפה על האחראי על מהדורה זו, והוא הלך לשאול את הגרי"ש אלישיב שליט"א האם עשו המהדירים כשורה כשהשמיטו את דמותו של הרב קוק. כמובן, הרב אלישיב שלל את מעשיהם לחלוטין. בעקבות זאת הוחזרו הספרים לכריכה, הגיליון הראשון הודפס מחדש, והכניסוהו במקום הגיליון המוטעה, וכך הספר נמכר היום.

כסוד שיח

בְּרַךְ אַחַר פְּרָק תְּבָרִיךְ נִשְׁמָתִי, שְׁלֵהֶבֶת אַחַר שְׁלֵהֶבֶת נִשְׁמָתִי. הַעוֹלָם פָּלוּ יָרָה וְיִתְקַה, יִתְבּוֹנֵן וְיִתְפַּלֵּא, יִתְעוֹרֵר כְּמִשְׁנֵה לְתַמְהוֹן מְאֹרֵי. וְאוֹר חֶדֶשׁ עַל צִיּוֹן יֵאָר, וְרוּחֵקִים יְבֹאוּ וְיֵאֱמְרוּ אָמֵת. מְצִיּוֹן מְקַלֵּל- לִפִּי אֲלֵהִים יוֹפִיעַ [הראי"ה

קוק, 'דריורי' (פרקים מיומנו האיש) עמ' כח].

ארגון 'אור האורות' להפצת תורתו של מרן הראי"ה קוק זיע"א, קם מתוך תחושה כי רבים האנשים שלא זכו לטעום מתורתו העמוקה והמאירה של הראי"ה קוק זיע"א, שכפי הגדרת גדולי דורו היה גאון עצום בתורה ומיוחד בצדקותו (וכפי שניתן לראות במאות המכתבים ששלחו לו כל גדולי ישראל בדורו, ביניהם: האדר"ת, הנצי"ב, ה'חפץ חיים', החו"א, הגרי"ז, הגר"ש אויערבך, ואף אדמו"רים רבים). אנו עדים לצמאון גובר והולך – בקרב ציבור שלומי אמוני ישראל – ללימוד תורתו הגדולה של הראי"ה קוק זיע"א. שהיה גדול המעמקים בתורת הנסתר בדורנו, ואוהב ישראל באמת בכל לב ונפש שלא היה כדוגמתו כלל בדורותינו. ההתנגדות החריפה שהייתה כלפי הראי"ה קוק נבעה אך ורק מחוסר הכרה ויריעה את תורתו, וממילא כל מי שזכה באמת להעמיק בתורת הראי"ה קוק – ולא הסתפק בסקירה שטחית ומרפרפת – מבין כמה הדברים מאירים ועמוקים מאין כמותם. בדומה לרבותינו הקדושים הרמב"ם, הרמח"ל, הבעש"ט ורבינו נחמן מברסלב זיע"א, שאמנם סבלו בימיהם מהתנגדות נוראה, אך כיום הם מקובלים אצל כל עם ישראל, כך אנו מאמינים ובטוחים שבקרוב יפתחו הלבבות כולם לאורו הגדול של מרן הראי"ה קוק זיע"א.

ניתן להשיג אצלינו את החוברת "אור שלמה" על הערצתו המופלאה של מרן פוסק הדור הגר"ש אויערבך זצ"ל (ר"י 'קול תורה'), ואביו המקובל האלוקי הגרמ"ל אויערבך זצ"ל (ר"י המקובלים 'שער השמים') כלפי הגרי"ה קוק זיע"א.

שלחו לנו את תוכנתכם, ואנו נשלח לכם את החוברת.